

Verzoeker is veroordeeld voor seksueel misbruik van zijn destijds vijfjarige dochter R. De veroordeling was voornamelijk gebaseerd op de uitkomsten van een (kindvriendelijke) politieondervraging van R. Verzoeker ging in hoger beroep tegen de uitspraak en wenste R. te horen als getuige. Op grond van meerdere deskundigenrapporten besloot het gerechtshof dit verzoek niet in te willigen. Het overwoog hiertoe dat het belang van R. om de traumatiserende ervaring niet te hoeven herbeleven het belang van de verdediging van verzoeker oversteeg. Deze beslissing werd door de Hoge Raad bevestigd, alhoewel verzoekers gevangenisstraf werd verlaagd van 24 naar 18 maanden omdat de gehele procedure onredelijk lang had geduurd. Hierop dient verzoeker een klacht in bij het Hof waarin hij stelt dat het gegeven dat hij niet de mogelijkheid heeft gehad R. als getuige te horen (terwijl haar getuigenis de basis vormt van zijn veroordeling) een schending oplevert van artikel 6 EVRM (recht op een eerlijk proces).

Het Hof merkt op dat de toelaatbaarheid van bewijs en de beslissing tot horen van een getuige primair door nationaal recht wordt geregeld, en dat de taak van het Hof zich beperkt tot de vraag of het gehele gerechtelijke proces eerlijk is verlopen. Concreet betekent dit dat een verdachte in beginsel de mogelijkheid moet hebben om getuigen te horen.

Deze regel is niet absoluut; onder bepaalde omstandigheden leidt de onmogelijkheid voor een verdachte om getuigen te horen niet tot schending van artikel 6 EVRM. Allereerst kijkt het Hof of er een goede reden was om het verzoek om R. te horen af te wijzen. Daarbij merkt het Hof op dat verzoekers recht op een eerlijk proces moet worden afgewogen tegen R.'s recht op bescherming van haar privéleven. Het Hof oordeelt dat de uitgebreide deskundigenrapporten - die aangeven dat het horen van R. voor haar schadelijke gevolgen zal hebben - het oordeel van de nationale rechters om R. niet te horen als getuige rechtvaardigen. Het Hof constateert dat de veroordeling van verzoeker inderdaad geheel of grotendeels is gebaseerd op R.'s verklaringen. Het Hof onderzoekt vervolgens of tijdens de procedure voldoende maatregelen zijn genomen om verzoekers recht op verdediging te waarborgen. Hierbij neemt het in aanmerking dat de politieondervragingen van R. op video zijn vastgelegd en dat deze video ter terechtzitting is vertoond, waardoor verzoeker de kans heeft gehad onregelmatigheden aan het licht te brengen. Ook heeft verzoeker genoeg mogelijkheden gehad om de

verschillende deskundigen alsook de moeder en grootmoeder van R. (die beiden belastende verklaringen hebben afgelegd) te ondervragen. Bovendien heeft het gerechtshof een ontwikkelingspsychologisch onderzoek van R. toegestaan om haar geloofwaardigheid te onderzoeken. Tevens heeft verzoeker niet eerder dan in het hoger beroep om andere compenserende maatregelen gevraagd. Het Hof oordeelt dat het verzoek om R. te horen op goede gronden is afgewezen en dat er tevens voldoende compenserende maatregelen zijn genomen. Het Hof verklaart het verzoek niet-ontvankelijk.